

Gertrūda Stangvilaite

Pasvalio Petro Vileišio gimnazijos 3c klasės mokinė

– Dangaus bokštai,
Jūs praaugot mūsų bažnyčias?
– Nė dulkėje Dievo nerasit.
Per aukštai stovit,
Matuodami mūsų didybę.

Beržų prikeltos
Šviežios oro bangos

Veja pienės pūka,
Nešantį brandintą norą.

Link debesų šventyklos
Séklą lydi mintys.

Akyse
Žydroj gelmėj ištirpus,

Grįžta pievon,
Kad gėle išdygtų.

Dangun paleistas šūksnis
Nuskriejo aidu.
Jisai melodija praūžė taurėse
Dar nepakelto tosto
Ir išsisklaidė oro bangoje
Nata švilpiko vėjo.

Dievo ausys
Klausosi skambių gaidų.

Labas rytas

Pirštais grėbiu rasą
Nuo pakelievių krūmų.
Suvilgau blizgančiuos delnuos
Nubudusių paukščių giesmes,
Nuo miško tvoros
Besiskleidžiančią saulę, –
Tau prasimerkus
Ryto rąžyboms.

Vasaros karštinė

Siūbuoju koją nuo skardžio
Aukštyn, žemyn...
Kulnas į samaną sminga.
Delne rašo dienoraštį vėjas
Smilgų plunksnelėm.
Galva susukta į turbaną.
Jame kokonus suka drugeliai.

Medžių viršum saulė rideñas,
Degindama dieną.
Dreifuojantys debesys
Kraipos prieš balų veidrodžius.
Žiogai nesusišneka su paukščiais –
Balaganas.
Žolės brydė vingiuoja namo.

Karščiuoju prie ūžiančio kompo
Su metalo ventiliatorium.

Man plaukus kedena
Vėjas už lango,
Šukuojantis pievas.
Pro langą atklydusi bitė
Renkasi žiedus iš pienių.
Minkšta kėdė,
Apaugusi samanom...

Siūbuoju koją nuo skardžio
Aukštyn, žemyn...

Grožis akimirkai

Mainantis dienai
Danguj išsilieja
Vaivorykštės spalvos.

Palik teptukus,
Uždenk baltą popierių,
Išliek vandenėlių vazonuos –
Nemègdžiočiai šikart
Gamtos peizažuos.
Laukinis grožis
Rémuos nuvysta.

Pasirinktas takas

Šaligatvio bortu
Klišinėjančios kojos,
Dusinančios mašinos
Ir pėstieji –
Racionalūs žmonės,
Besistumantys takely...

– Išklydai, – rankomis
Mojuoja pavėjui.

Pasukau taku,
Akis kur veda grožis.
Į suvokimo pradžią –
Viešpataujančią harmoniją.

Kur besistiebiantys
Į dangų medžiai
Išmintim dalijas,
Kur šnabždasi upeliai,
Gerdami tylą.
Ir kelias čia beribis.

Vizija be tikslø

Žmogau iš minios, pranašauju:
Siauras gyvenimo aprašas,
Jei šuns gyvensi tikslu,
Tavo scenarijus aiškus.

Jei noras kūno alkj malšinti
Troškimą gyventi prarisi,
Veltui laiką marinsi,
O jis piktais atsakys.

Liūdesio tonai
Spalvotą pasaulj blukins.
Rutinos malūnai
Pilkumoj kelią skandins.

Margumyne personų
Slėpsis blunkantis veidas.
Virtęs jausmas į akmenj
Risis, keleivių paspirtas.

Neišlaikys trumpa epocha
Begalybių laiko tąsos.
Naudotas tik ritei vynioti
Siūlas gyvenimo trūks.

Sklęst per žydrynės bangas,
Nert per banguojančias
Debesų putas,
Brėžti vaivorykštës
Spalvų gamas.
Sielo trokšta
Šoktelt nuo žemės
Bent kartą į rojų.
Kelt sunkų kūną
Virš žemiškų godų.